

Seq.
1.

D I-es irae, dí-es illa, Sólvet saéclum in favilla :

Téste Dávid cum Sibýlla. Quántus trémor est futúrus,
 Quando jú-dex est ventúrus, Cúncta stricte discussúrus!

Túba mí-rum spár-gens sónum Per sepúlra regi-ónum,
 Cóget ómnes ante thrónum. Mors stupé-bit et natú-
 ra, Cum resúrget cre-a-túra, Judi-cán-ti responsúra.

Líber scríptus pro-fe-ré-tur, In quo tó-tum continé-tur,
 Unde múndus judi-cé-tur. Júdex ergo cum sedébit,
 Quíddid lá-tet apparébit : Nil inúltum remanébit.

Quid sum mí-ser tunc dictúrus? Quem patró-num roga-tú-
 rus? Cum vix jústus sit secúrus. Rex treménda-e ma-je-
 stá-tis, Qui sal-vá-ndos sálvas gra-tis, Sálva me, fons pi-e-
 tá-tis. Recordá-re Jé- su pí-e, Quod sum cáusa tú-ae
 ví-ae : Ne me pér-das illa dí-e. Quaérens me, se- dí-
 sti lássus : Redemísti crúcem pássus : Tántus lá- bor non
 sit cássus. Júste júdex ul-ti-ónis, Dó-num fac remissi-ó-
 nis, Ante dí-em ra-ti-ónis. Ingemísco, tamquam
 ré-us : Cúlpa rúbet vúltus mé-us : Suppli-cánti párc'e

Dé-us. Qui Ma-rí-am absolvísti, Et latró-nem exau-
 dísti, Mí-hi quoque spem dedísti. Préces mé-ae non sunt
 dígnae: Sed tu bó-nus fac benígne, Ne per-énni crémer
 ígne. Inter óves ló-cum praesta, Et ab haédís me
 sequéstra, Stá-tu-ens in pártē dēxtra. Confu-tá-tis ma-
 ledíctis, Flámmis ácribus addíctis, Vóca me cum be-
 nedíctis. Oro súplex et acclí-nis, Cor contrí-tum qua-
 si cí-nis: Gé-re cúram mé-i fí-nis. Lacrimósa dí-es
 illa, Qua resúrget ex favílla Judí-cándus hó-mo

ré-us : Hú-ic ergo pár- ce Dé-us. Pí-e Jé-su Dó-mine,
dóna é-is ré-qui-em. A-men.